

Prishtinë, më 6 shkurt 2018
Nr. ref.: RK 1194/18

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

rastet nr. KI97/17, KI99/17, KI115/17 dhe KI121/17

Parashtrues

**Mala Mala
Ali Salihu
Nurije Beka
Xhevat Xhinovci**

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së 4 (katër) aktvendimeve të Gjykatës
Supreme të Kosovës, të 20 marsit 2017**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gérxhaliu-Krasniqi, gjyqtare dhe
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare

Parashtruesi i kërkësës

- Kërkesa KI97/17 është dorëzuar nga Mala Mala; Kërkesa KI99/17 është dorëzuar nga Ali Salihu; Kërkesa KI115/17 është dorëzuar nga Nurije Beka; dhe Kërkesa KI121/17 është dorëzuar nga Xhevat Xhinovci (në tekstin e mëtejmë: parashtruesit e kërkësës). Të gjithë parashtruesit e kërkësës janë me banim në komunën e Skenderajt.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kérkesës kontestojnë 4 (katër) vendime të Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Supreme) si në vijim:
 1. Mala Mala - Aktvendimi Rev. nr. 393/2016, i 20 marsit 2017, i cili i është dorëzuar atij më 27 qershor 2017;
 2. Ali Salihu - Aktvendimi Rev. nr. 415/2016, i 20 marsit 2017, i cili i është dorëzuar atij më 17 gusht 2017;
 3. Nurije Beka - Aktvendimi Rev. nr. 413/2016, i 20 marsit 2017, i cili i është dorëzuar asaj më 25 gusht 2017;
 4. Xhevrat Xhinovci - Aktvendimi Rev. nr. 423/2016, i 20 marsit 2017, i cili i është dorëzuar atij më 26 gusht 2017.

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes së kérkesave është vlerësimi i kushtetutshmërisë së vendimeve të kontestuara, me të cilat pretendohet të jenë shkelur të drejtat e parashtruesve të kérkesës të garantuara me nenet 21 [Parimet e Përgjithshme], 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta), neni 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ) dhe neni 15 i Deklaratës Universale për të Drejta të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: DUDNJ).

Baza juridike

4. Kérkesat bazohen në paragrafin 7 të nenit 113 [Juridikzioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, në nenet 22 [Procedimi i kérkesës] dhe 47 [Kérkesa individuale] të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe në rregullin 29 [Parashtrimi i kérkesave dhe përgjigjeve] të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 18 gusht 2017, parashtruesi i kérkesës Mala Mala e dorëzoi kérkesën KI97/17 dhe parashtruesi i kérkesës Ali Salihu e dorëzoi kérkesën KI99/17 në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).
6. Më 22 gusht 2017, Kryetarja e Gjykatës caktoi për rastin KI97/17 gjyqtaren Selvete Gërxhaliu-Krasniqi gjyqtare raportuese dhe Kolegin shqyrtyues, të përbërë nga gjyqtarët: Almiro Rodrigues (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Ivan Ćukalović.

7. Më 8 shtator 2017, në pajtim me rregullin 37.1 të Rregullores së punës, Kryetarja e Gjykatës urdhëroi bashkimin e kërkesës KI97/17 me kërkesën KI99/17. Me këtë urdhër, u vendos që gjyqtarja raportuese dhe përbërja e Kolegjit shqyrtaues të jetë e njëjtë me atë që ishte vendosur nga Kryetarja për caktimin e gjyqtares raportuese dhe Kolegjit shqyrtaues për rastin KI97/17 më 22 gusht 2017.
8. Në të njëjtën ditë, Gjykata njoftoi parashtruesit për regjistrimin dhe bashkimin e kërkesës KI99/17 me KI97/17. Gjykata njoftoi gjithashtu Gjykatën Supreme për regjistrimin dhe bashkimin e kërkesave.
9. Më 26 shtator 2017, parashtruesja e kërkesës, Nurije Beka, parashtroi kërkesën KI115/17 në Gjykatë.
10. Më 3 tetor 2017, në pajtim me rregullin 37.1 të Rregullores së punës, Kryetarja e Gjykatës urdhëroi bashkimin e kërkesës KI115/17 dhe KI99/17 me kërkesën KI97/17. Me këtë urdhër, u vendos që gjyqtarja raportuese dhe përbërja e Kolegjit shqyrtaues të jetë e njëjtë me atë që ishte vendosur nga Kryetarja për caktimin e gjyqtares raportuese dhe Kolegjit shqyrtaues për rastin KI97/17 më 22 gusht 2017.
11. Më 5 tetor 2017, Gjykata njoftoi parashtruesit për regjistrimin dhe bashkimin e kërkesave KI97/17 dhe KI99/17 me KI115/17. Të njëjtën ditë, Gjykata njoftoi Gjykatën Supreme për regjistrimin dhe bashkimin e kërkesave.
12. Më 11 tetor 2017, parashtruesi i kërkesës Xhevati Xhinovci parashtroi kërkesën KI121/17 në Gjykatë.
13. Më 24 tetor 2017, në pajtim me rregullin 37.1 të Rregullores së punës, Kryetarja e Gjykatës urdhëroi bashkimin e kërkesës KI121/17, KI99/17, KI115/17 me kërkesën KI97/17. Me këtë urdhër, u vendos që gjyqtarja raportuese dhe përbërja e Kolegjit shqyrtaues të jetë e njëjtë me atë që ishte vendosur nga Kryetarja për caktimin e gjyqtates raportuese dhe Kolegjit shqyrtaues për rastin KI97/17 më 22 gusht 2017.
14. Më 27 tetor 2017, Gjykata njoftoi parashtruesit për regjistrimin dhe bashkimin e kërkesave KI99/17, KI115/17 dhe KI121/17 me kërkesën KI97/17. Gjykata gjithashtu njoftoi Gjykatën Supreme për regjistrimin dhe bashkimin e kërkesave.
15. Në ndërkohë, më 16 tetor 2017, Gjykata dërgoi gjithashtu një kërkesë në Gjykatën Themelore në Mitrovicë - Dega në Skenderaj për të paraqitur datën e pranimit të vendimeve të kontestuara të Gjykatës Supreme nga ana e 3 (tre) parashtruesve të kërkesës që nuk ia kishin bashkëngjitur kërkesës. Kërkesa e njëjtë iu dërgua edhe të 3 (tre) parashtruesve të kërkesës.
16. Më 13 nëntor 2017, Gjykata Themelore në Mitrovicë - Dega në Skenderaj, i dorëzoi Gjykatës fletëkthesat të cilat tregojnë datat kur të 3 (tre) parashtruesit i kishin pranuar vendimet e kontestuara siç u kërkua nga Gjykata më 16 tetor 2017.

17. Më 10 janar 2018, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e gjyqtarit rapportues dhe njëzëri i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përbledhja e fakteve

18. Ndërmjet 17 majit 2010 dhe 5 marsit 2012, parashtruesit e kërkesës, secili në mënyrë individuale parashtruan kërkesa në Gjykatën Themelore në Mitrovicë - Dega në Skenderaj (në tekstin e mëtejmë: Gjykata Themelore) kundër Qeverisë së Republikës së Serbisë, duke e paditur atë për kompensimin e dëmeve materiale dhe jomateriale që u shkaktuan atyre ndërmjet viteve 1998 dhe 1999.
19. Ndërmjet 24 korrikut 2013 dhe 3 shtatorit 2014, Gjykata Themelore, me vendime individuale, hodhi poshtë paditë e parashtruesve të kërkesës dhe u deklarua jokompetente për të vendosur në këtë çështje juridike.
20. Parashtruesit e kërkesës u ankuau ndaj vendimeve të Gjykatës Themelore pranë Gjykatës së Apelit të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata e Apelit). Ata pretendonin shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore sepse sipas parashtruesve disa nga ato dispozita nuk ishin zbatuar dhe nuk ishin marrë për bazë. Parashtruesit kerkuan që vendimet e Gjykatës Themelore të anulohen dhe kërkesat e parashtruesve të kërkesës të deklarohen të pranueshme.
21. Ndërmjet 3 prillit 2015 dhe 16 majit 2016, Gjykata e Apelit nxori vendime të ndara përmes të cilave refuzoi secilën nga ankesat e parashtruesve të kërkesës duke arsyetuar se në bazë të dispozitave ligjore gjykata e shkallës së parë me të drejtë ka vlerësuar se nuk është kompetente për këto konteste. Me këto vendime, Gjykata Apelit vërtetoi vendimet e Gjykatës Themelore.
22. Secili nga parashtruesit e kërkesës në kohë, parashtruan kërkesa të veçanta për revizion në Gjykatën Supreme për shkak të shkeljes esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore. Ata kerkuan që revizionet e tyre të aprovojen, vendimet e Gjykatës së Apelit dhe Gjykata Themelore të anulohen dhe çështja të kthehet në Gjykatën Themelore për rishqyrtim dhe rivendosje.
23. Më 20 mars 2017, Gjykata Supreme nxori vendime të ndara, dhe refuzoi revizionet e secilit prej parashtruesve të kërkesës si të pabazuara. Gjykata Supreme në secilin prej vendimeve të veta arsyetoi se në rastin konkret fjala është për kontest juridiko-pasuror në shtetin e huaj, dhe që vlejnë normat e së drejtës ndërkombëtare, për të cilin kontest gjykata e vendit nuk është kompetente për të vendosur.
24. Gjykata Supreme arsyetoi tutje se dispozitat e nenit 28 të LPK-së, nuk mund të zbatohen, sepse në rastin e tyre nuk ka të bëjë me persona fizikë apo juridikë të huaj por ka të bëjë me shtet të huaj me të cilin shteti i Kosovës në territorin e së cilës është shkaktuar dëmi, nuk ka të lidhur kurrrfarë marrëveshje ndërkombëtare lidhur me kompetencën e gjykatave vendore për këto lloje të kontesteve.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

25. Pretendimet e parashtruesve të kërkesës janë identike, prandaj, Gjykata i prezanton ato si pretendime të njëjtë.
26. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë se me vendimet e Gjykatës Supreme janë shkelur të drejtat e tyre të garantuara me nenet 21 [Parimet e Përgjithshme], 22 [Zbatimi i drejtpërdrejtë i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së dhe nenin 15 të DUDNJ-së.
27. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë se gjykatat e rregullta “*kanë zbatuar gabimisht ligjin e aplikuar referuar juridiksionit territorial të Gjykatës Themelore [...], nga se, gjykata territorialisht kompetente për gjykime të çështjeve juridike, kurdoherë është gjykata në territorin e së cilës është kryer krimi, dëmtimi moral përkatesisht material!*” *Ky definicion e qëndrim juridik valid përkon edhe me interesin e palës së dëmtuar, parimin e ekonomisë në procedurat gjyqësore dhe administrative, si dhe në përputhje me principin ndërkombëtar – per loci.*”
28. Parashtruesit e kërkesës deklarojnë se atyre nuk u “*është dhënë mundësia për t'u trajtuar e njëjta në procedurën ligjore, sipas ligjit të aplikueshëm të Kosovës, [...] dhe praktikave më të mira gjyqësore të rajonit.*”
29. Parashtruesit e kërkesës, duke iu referuar nenit 21, parografi 2 të Kushtetutës, pretendojnë se gjykatat e rregullta “*nuk i kanë aplikuar standartet e avancuara ndërkombëtare për të drejtat e njeriut. Njëra nga standartet është dhënia e mundësisë palës së dëmtuar për iniciimin e çështjes së kompensimit të demit moral dhe material të shkaktuar si rezultat i veprimit direkt nga ana e autoriteteve serbe.*”
30. Parashtruesit e kërkesës, më tej duke iu referuar nenit 54 të Kushtetutës, gjithashtu deklarojnë se “*u është mohuar e drejta për mbrojtje gjyqësore të të drejtave, e drejta për qasje në drejtësi në nivel kombëtar si dhe garancitë institucionale për mbrojtjen e të drejtave të njeriut.*”
31. Parashtruesit e kërkesës iu referohen shembujve që kanë lejuar viktimat e Luftës së Dytë Botërore “*të dorëzojnë padi individuale në gjykatat vendore për kompensim të dëmit të shkaktuar nga Gjermania*”. Në këtë drejtim ata specifikojnë se në rastet e Greqisë, Italisë dhe Shteteve të Bashkuara të Amerikës, ku individëve u është dhënë mundësia për të kërkuar kompensim për “*dëmet e shkaktuara nga Gjermania gjatë Luftës së Dytë Botërore në pajtim me parimin ndërkombëtar “per loci”.*”
32. Në fund, parashtruesit e kërkesës kërkojnë nga Gjykata, anulimin e vendimeve të gjykatave të rregullta si dhe “*të kërkoj nga Gjykata Themelore në Mitrovicë - dega në Skenderaj për të riproceduar dhe gjykuar konform me ligjin e aplikueshëm dhe praktikat e mira gjyqësore çështjen juridike për kompensimin e dëmit moral e material [...].*”

Pranueshmëria e kërkesës

33. Gjykata së pari do të shqyrtojë nëse kërkesa i ka përbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara në Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe të parapara me Rregullore të punës.
34. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7, të nenit 113 [Juridikzioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, i cili përcakton se:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngitura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

(...)

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.”

35. Gjykata i referohet nenit 49 [Afatet] të Ligjit, i cili parasheh:

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor.”
36. Gjykata konsideron se 4 (katër) parashtruesit e kërkesës, janë palë të autorizuara, të cilët kontestojnë aktet e autoriteteve publike, pasi kanë shteruar mjetet juridike në dispozicion dhe kërkesat janë dorëzuar brenda afatit 4 (katër) mujor siç parashihet me Ligj.
37. Megjithatë, Gjykata më tej i referohet nenit 48 të Ligjit [Saktësimi i kërkesës], i cili parasheh:

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.”

38. Përveç kësaj, Gjykata i referohet edhe paragrafëve (1) (d) dhe (2) (d) të rregullit 36 [Kriteret e pranueshmërisë] të Rregullores së punës, të cilët parashohin:

“(1) Gjykata mund ta shqyrtojë një kërkesë nëse:

[...]

(d) kërkesa arsyetohet prima facie ose nuk është qartazi e pabazuar.

(2) Gjykata do të deklarojë një kërkesë si qartazi të pabazuar, nëse bindet se:

[...]

(d) parashtruesi nuk dëshmon në mënyrë të mjaftueshme pretendimin e tij.”

39. Gjkata rikujton se parashtruesit e kërkësës pretendojnë se gjykatat e rregullta u kanë shkelur të drejtat e tyre të mbrojtura me Kushtetutë, KEDNJ dhe DUDNJ, kryesisht të drejtat që kanë të bëjnë me të drejtën për gjykim të drejtë dhe të paanshëm dhe mbrojtje gjyqësore të të drejtave.
40. Në lidhje me këtë, Gjkata vëren se parashtruesit e kërkësës pretendojnë se gjykatat e rregullta e kanë interpretuar gabimisht ligjin në fuqi kur i janë referuar juridiksonit territorial të Gjkatës Themelore, duke pretenduar se gjyka në territorin e së cilës është shkaktuar dëmi, është gjykatë kompetente për gjykimin e çështjeve të tyre ligjore.
41. Prandaj, Gjkata konsideron se pretendimet e parashtruesve të kërkësës në thelb kanë të bëjnë me interpretimin e dhënë nga gjykatat e rregullta të dispozitave procedurale lidhur me kompetencën e tyre territoriale, dhe kompetencën për t'u marrë me kërkësat e parashtruesve.
42. Gjkata thekson se nuk është detyrë e saj të merret me gabimet e faktit ose të ligjit që pretendohet të jenë bërë nga gjykatat e rregullta gjatë vlerësimit të provave apo zbatimit të ligjit (ligshmëria), përveç dhe për aq sa ato mund të kenë shkelur të drejtat dhe liritë e mbrojtura nga Kushtetuta (kushtetutshmëria). Në të vërtetë, është roli i gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse të së drejtës procedurale dhe materiale (Shih, *mutatis mutandis*, Aktgjyktimi i GJEDNJ-së i 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz kundër Spanjës*, Nr. 30544/96, para. 28).
43. Vërtetimi i plotë i gjendjes faktike dhe aplikimi i drejtë i ligjit është brenda juridiksonit të plotë të gjykatave të rregullta (çështje e ligshmërisë). Prandaj, Gjkata Kushtetuese nuk mund të veprojë si “gjkatë e shkallës së katërt” (Shih: rasti i GJEDNJ-së i 16 shtatorit 1996, *Akdivar kundër Turqisë*, nr. 21893/93, para. 65, shih po ashtu *mutatis mutandis*, rasti i Gjkatës Kushtetuese KI86/11, parashtrues i kërkësës *Milaim Berisha*, 5 prill 2012).
44. Gjkata vëren se Gjkata Supreme ka vlerësuar interpretimin e Gjkatës së Apelit dhe të Gjkatës Themelore të dispozitave procedurale në lidhje me kompetencën e tyre për zgjidhjen e kërkësave të parashtruesve.
45. Gjkata Supreme gjatë shqyrtimit të pretendimeve të parashtruesve të kërkësës arsyetoi se Gjkata Themelore dhe Gjkata e Apelit, kanë zbatuar në mënyrë të drejtë dispozitat e nenit 18, paragrafi 3 dhe nenit 39, paragrafi 1 dhe 2 të Ligjit për Procedurën Kontestimore kur kanë deklaruar se nuk kanë pasur juridikson për këto çështje ligjore. Prandaj, Gjkata Supreme hodhi poshtë pretendimet e parashtruesve të kërkësës, sepse për rastin e tyre, juridiksoni i përgjithshëm territorial është i gjykatës në territorin e së cilës gjendet selia e Kuvendit të Republikës së Serbisë dhe që nuk gjendet në territorin e gjykatave të Kosovës.
46. Gjkata Supreme më tej ka specifikuar se në rastin e parashtruesve të kërkësës: “*kemi të bëjmë me shtet të huaj, me të cilin deri në momentin aktual shteti i Kosovës në territorin e së cilës është shkaktuar dëmi, nuk ka lidhur kurrfarë*

marrëveshje ndërkombëtare (bilaterale) për kompetencën e gjykatave vendore për këto lloje të kontesteve.”

47. Gjykata konsideron se përfundimet e Gjykatës Themelore, Gjykatës së Apelit dhe të Gjykatës Supreme janë arritur pas një shqyrtimi të hollësishëm të të gjitha argumenteve të parashtruara nga parashtruesit e kërkesës. Në këtë mënyrë, parashtruesve iu është dhënë mundësia që në të gjitha fazat e procedurës të paraqesin argumentet dhe provat të cilat i konsiderojnë të rëndësishme për rastet e tyre.
48. Të gjitha argumentet e parashtruesve, të cilat ishin relevante për zgjidhjen e kontestit, ishin dëgjuar dhe shqyrtuar siç duhet nga gjykatat. Të gjitha arsyet materiale dhe ligjore që lidhen me vendimet e kontestuara u parashtruan në detaje nga parashtruesit e kërkesës dhe Gjykata konkludon se procedurat në gjykatat e rregullta, të shikuara në tërësinë e tyre ishin të drejta (shih, *mutatis mutandis*, Aktgjykimi i GJEDNJ-së i 21 janarit 1999, *Garcia Ruiz* kundër Spanjës, nr. 30544/96, paragrafët 29 dhe 30).
49. Fakti i thjeshtë se parashtruesit e kërkesës nuk janë të kënaqur me rezultatin e vendimeve të Gjykatës Supreme, apo përmendja e neneve të Kushtetutës nuk është e mjaftueshme për të ndërtuar një pretendim për shkelje kushtetuese. Kur pretendohen shkelje të tilla të Kushtetutës, parashtruesit e kërkesës duhet të sigurojnë pretendime të arsyetuara dhe argumente bindëse (Shih, *mutatis mutandis*, rastin e Gjykatës Kushtetuese KI136/14, *Abdullah Bajqinca* Aktvendim për papranueshmëri i 10 shkurtit 2015, parografi 33).
50. Për më tepër, Gjykata gjithashtu vëren se faktet e paraqitura dhe pretendimet e parashtruesve janë identike me disa kërkesa të cilat Gjykata kishte vendosur se janë të papranueshme (Shih rastet e Gjykatës Kushtetuese, KI73/17 KI78/17 dhe KI85/17, *Istref Rexhepi* dhe 28 të tjera, Aktvendim për papranueshmëri i 30 nëntorit 2017).
51. Si përbledhje, Gjykata konsideron se parashtruesit e kërkesës nuk kanë paraqitur fakte dhe argumente që tregojnë se procedurat në gjykatat e rregullta kanë paraqitur në ndonjë mënyrë shkelje kushtetuese të të drejtave të tyre të garantuara me Kushtetutë, përkatësisht nenet 21 [Parimet e Përgjithshme], 22 [Zbatimi i drejtpërdrejt i Marrëveshjeve dhe Instrumenteve Ndërkombëtare], 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] dhe 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, neni 6 i KEDNJ-së ose neni 15 i DUDNJ-së.
52. Rrjedhimisht, kërkesat e parashtruesve të kërkesës janë qartazi të pabazuara në baza kushtetuese dhe duhet të deklarohen të papranueshme në pajtim me nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (d) të Rregullores së punës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese e Kosovës, në pajtim me nenin 113.7 të Kushtetutës, në nenin 48 të Ligjit dhe rregullin 36 (1) (d) dhe (2) (b) (d) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 10 janar 2018, njëzëri

VENDOS

- I. T'I DEKLAROJË kërkesat të papranueshme;
- II. T'UA KUMTOJË këtë vendim palëve;
- III. TA PUBLIKOJË këtë vendim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IV. Ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi

